

hed sætter en sådan lov dem i fare for straf, der arbejder derfor. Derfor kan vi ikke give lovforslaget vor tilslutning i dets nuværende skikkelse.“

Mere velvilligt indstillet overfor lovforslaget var *Viggo Starcke* (DR), der betegnede det som resultatet af et meget værdifuldt og dygtigt arbejde, men anså det for „lykkeligt, at det ikke kan gennemføres i denne samling, idet det trænger til en afgøring og bearbejdelse, for at man i så vid udstrækning som muligt kan undgå de uklarheder, der nu findes, og kan få afstukket det strafbares område så klart som muligt.“

Lovforslaget henvistes efter 1. behandling til et udvalg, der ikke nåede at få afgivet betænkning inden samlingens slutning.

18. Forslag til lov om ændring af reglerne om fortabelse af rettigheder som følge af straf. (Justitsminister *Steincke*). [A. sp. 7259].

Fremsat i *folketinget* ¹⁷/₅ (F. sp. 4528).

Ved fremsættelsen af forslaget til lov om visse domfældtes generhvervelse af rettigheder, også kaldet amnestiloven (se side 440) gjorde justitsministeren opmærksom på, at det ved udarbejdelsen af det nævnte forslag havde været en forudsætning, at der senere gennemførtes en ændring af de almindelige regler om fortabelse af rettigheder, gældende for alle domfældte. Dette spørgsmål var taget op til behandling af den af tidligere justitsminister Busch-Jensen i februar 1950 nedsatte *straffelovskommission*, og kommissionens formand, professor Hurwitz, havde efter anmodning af justitsminister Steincke lovet, at kommissionens arbejde skulle blive fremskyndet mest muligt. Meget hurtigt forelå også en betænkning, indeholdende udkast til det heromhandlede lovforslag, der fremsattes på rigsdagen, inden denne tog sommerferie, men som ikke nåede at komme til behandling i samlingen 1949—50.

Om baggrunden for lovforslaget og dets bærende principper anføres i de bemærkninger, der ledsagede det:

„De lovregler, i hvilke der efter forslaget gøres ændringer, er for størstedelens vedkommende indført ved